

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Lepida retractatio in gratiam rixosæ feminæ facta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

terrogavit: *Ubinam in stultorum manigio sedereret?* Cui ille. *E regione tui, inquietabat; innuens eum ex aduersum sedere, æquali stultitia præditum.* Adhuc acerbius iocum ioco reddidit mihi notissimus, nec sanè infimi nominis Iurisconsultus & Doctor. Eum quidam, inter pocula hilarior liberiorque ad iocandum, interrogavit: *Quodnam esset discrimen, inter Doctorem & stultum?* Cui ille, ut brevissime id tibi dicam, inquietabat, *Illud ipsum est inter Doctorem & stultum discrimen, quod est inter me & te.* Nempe memor fuit illius oraculi: *Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur.* Nihil potuit tum brevius veriusque dici. Stultorum enim proprium est, alios sibi similes arbitrari; nec sentiunt, si le- *Ecclesi. 10. 3.* niter verberantur. *Non recipit stultus verba prudentia; nisi ea dixerit Prou. 18. 2.* ru, que versantur in corde eius.

Qua de causa quidam alius, cum interesset litibus inter III.
illustres domos componendis; nec abesset mulier stulta & clamosa, *Prou. 9. 13.*
qua se sapientius iactauerat de spe nobilissimi sponsi, voluit eam ea-
ipsa spe mitigare, dicens, sponsum tantò facilius in nuptias con-
senfirum, si intelligerer, illam non esse rixosam, & toties sua
promissa retractantem. Nihil mouit ea oratio caput cerebrosum.
Tum alter à spe ad metu se conuertens aiebat, fore profectò, si illa
pergeret esse contumax, vt & sponsus suam retractet sponsonem.
Cui illa, nihil moror, ait, si ille me non vult ducere, decem habe-
bo alios. Hic diribitor ille tam superbæ Furiae subiratus, Profe-
ctò, inquietabat, Domina, si talis es, *Carnifice marito non es digna.*
Dixit, & tamquam si pulueri pyrio ignem admouisset, ita illa re-
pentè impotenter exarsit in iras; neque secus atque infana Mae-
nas concitata ad cognatorum suorum, qui planè numero si ad il-
lud negotium tractandum conuenerant, aduolans confessum,
magnis cœpit vocibus expostulare contra diribitorem, & accusa-
re, quòd torti familiae omnibusque cognatis magnum opprobriū
intulisset. Sedebat attoniti omnes, & grande aliquid allaturam
expectabant, diribitorem quoque toruis oculis intuentes; qui eos
hīs verbis est allocutus. *Ego, Domini, huc usq[ue] operam dedi, ut nibil
neglicerem eorum, qua videbantur facere, ad hanc Dominam placan-
dam: eamq[ue], operam omnem & laborem impendi, ut vobis gratificarer.*
*Dolerem itaq[ue] ex animo, si quidquam vel dixissim, vel fecissim, quod
vobis*

vobis esset probosum. Enim uero, sancte profiteor, me, si quidquam dixi, aut feci, quod vel vobis, vel huic Domine displaceat, libenter prompteque hic, coram omnibus, retractaturum. Miraculi instar erat, mulierem furiosam tam diu silere potuisse. Sed mox patuit, eam tacuisse, ut meditato insahiret. Nam mox, lachrymis erumpentibus, ducto ex præcordijs altissimo suspirio, & verbis, præ ira, interrupsis, ita cœpit perorare. Domini mei, an non conquerar? an auxilium vestrum non implorem? an non expostulem? Hic homo, & me, & annos meos, & vos omnes pariter summa ignominia affecit. An si quippe est dicere, me Carnifice marito non esse dignam. Videbantur ad hoc verbum commoti, qui assederant. Sed illico diribitor interpellans aiebat: Non refugio, Domini, retractare hoc dictum, si aut vos, aut istam offendit, atq[ue] ecce vel jam retracto, & iubens mihi ipsi contradico, aioq[ue], HANC DOMINAM CARNIFICE MARITO ESSE DIGNAM. Dixit, & omnes auditores in cachinnum sunt soluti; coacta est etiam ipsa mulier stultitiam suam ridere, ut quæ maluerit, se carnifice dignam, quam non dignam videri.

IV.

Qui plura vult eiusmodi pensantium ex æquo conuicta missa & remissa audire, audiat in foro, in hospitijs, in valetudinarijs litigantes; putabit saepe, se audire Lycios cum Latona, pugnantes, aut ita homines inter se coaxantes, seque inuicem prouocantes, & maledictis lacerantes, ut nulla illis maior optari poena possit, quam qualem Latona Lycijs est precata; quæ ab aquis cum conuictio repulsa,

Quid. lib. 6.
Metam.

Eternum stagno, dixit, viuatis in isto.

Eueniunt optata Dea: iuuat esse sub undis.

Et modo tota cauâ submergere membra palude,

Nunc proferre caput, summo modo gurgite nare,

Sape super ripam stagni consistere, saepe

In gelidos resilire lacus, sed nunc quoq[ue] turpes

Litibus excent linguis, pulsog[ue] pudore

Quamuis finit sub aqua, sub aqua maledicere tentant,

Vox quoq[ue] jam rauca est, inflataq[ue] colla tumescunt,

Ipsaq[ue] dilatant patulos conuicta rictus.

Terga caput tangunt, colla intercepta videntur,

Spina viret: venter, pars maxima corporis, albet:

Limosog[ue] noua saliunt in gurgite rana.

Ita